

ლია სტურუა

ზღვაზე ვფიქრობ

რომელი კაცი დაიჯერებს,
რომ ზღვაზე ვარ ფეხმძიმედ,
რომ ამხელა მოცულობის ჩასახვა შეუძლია
ჩვეულებრივ საწოლში?
რა პანიკურად ვცდილობ
ერთი-ორი ტალღა გავაჩინო
ვის მოუნდება მათი მოკვლა,
რა ადგილას ჩაარქობენ ლურსმანს?
ცრემლის ხელმძღვანელობით
ვფიქრობ ამაზე,
მარილი მიჭამს ფრჩხილებდაკვნიტილ ხელებს
რა სიმწარეა!
წამოვიფოფრები, ერთი ზღვით შემსუბუქებული,
ნერვიულობისგან ფსკერით მოსიარულე,
წყალმცენარეების თმით,
ისეთი აქტიური ენით,
ყელს რომ შემოეხვიოს, მოახრჩობს.
ვის უნახავს ჩემი აგრესია!
მაგრამ შვილები, ის კაცი?
რომელმაც ბოლო ცეცხლი დამახარჯა
და ზღვით მადლობელი ვარ,
ეს გავაგონე,
აკვარიუმი რამდენიმე ჭიქა წყლით

ოკეანეზე რომ ფიქრობს,
ისე დავანახე
დიდი და მტაცებელი სივრცეები,
შიში ჩემთვის დავიტოვე,
ტალღების გაჩენის შესაძლებლობაც,
თუნდაც, გულიდან,
პირდაპირ, საოპერაციო მაგიდაზე...

ანა კალანდაძე

შეყვარებული ოდეს ქარები

იასამანი სველ კიბეებთან
რაზე ფიქრობდა?
მისი გამრცვლილი რტო, უყვავილო,
ქარს არ მიჰქონდა...
გულდახურული
მისი რტოები
თავს ძირს იხრიდნენ...
შეყვარებულნი ოდეს ქარები
მუხლს არ იყრიდნენ...
უკვე ზიზღი და სიცივე კრთოდა
მათი თვალებით...
როგორ გულგრილად,
ო, რა გულგრილად
ქროდნენ ქარები..